Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 46. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 14 listopada 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 listopada 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt. a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 614) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Państwowy podatek od uboju wynosi:
a) od 1 sztuki bydła rogatego 3 zł.
b) od 1 cielęcia 50 gr.
c) od 1 sztuki nierogacizny 1 zł 50 gr.

2) Wyjątek stanowią województwa: nowogródzkie, poleskie, wileńskie i wołyńskie oraz powiaty: białostocki, bielski, grodzieński, sokólski i wołkowyski województwa białostockiego, na których obszarze państwowy podatek od uboju wynosi:
a) od 1 sztuki bydła rogatego 1 zł 50 gr,
b) od 1 cielęcia 25 gr.
c) od 1 sztuki nierogacizny 75 gr.";

2) w art. 11 skreśla się ustępy 2), 3), 4), i 5) i w ich miejsce zamieszcza się nowy ustęp 2) o brzmieniu następującym: „2) Do wymiaru grzywień i do postępowania karnego stosuje się przepisy ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisy części IV tejże ordynacji. Ilekroć w tych przepisach jest mowa o władzy skarbowej I instancji, rozumie się przez to urząd skarbowy, a ilekroć jest mowa o władzy skarbowej II instancji — izbę skarbową bądź Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

(2) Do spraw karnych, wszczętych przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, a nie zakończonych prawomocnym orzeczeniem karnym, stosuje się nadal dotychczasowy przepis art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 614).

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: (—) Sławoj Składkowski
Minister Skarbu: (—) E. Kwiatkowski

(Przedruk: z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada Nr. 84, 1936 r.)

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 października 1936 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucji w bankach państwowych.

Na podstawie art. 1, 2a, 3, 3a i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucji w bankach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 839) w brzmieniu, ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 września 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 540) zarządzam co następuje:

§ 1. Przekazuje się na powiększenie Funduszu Oddłużenia w Państwowym Banku Rolnym, poza sumami objętymi § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 968), obligacje 4% Pożyczki Konsolidacyjnej, stanowiące własność Skarbu Państwa w kwocie nominalnej 38.000.000 zł wraz ze wszytkimi kuponami, począwszy od kuponu Nr. 3.

§ 2. Niezależnie od ulg przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 968) upoważnia się Państwowy Bank Rolny do zastosowania, według swego uznania, wobec dłużników Banku z tytułu pożyczek w obligacjach melioracyjnych, wypłaconych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, dalszych ulg na rachunek Funduszu Oddłużenia; ulgi te mogą obejmować:

1) umorzenia nadwyżek kapitału pożyczek ponad ustalone w punkcie niniejszym normy obciążenia gruntów, objętych zaakceptowanym przez Państwowy Bank Rolny projektem urządzeń melioracyjnych, przy czym:

a) najwyższe obciążenie 1 ha faktycznie zmeliorowanych gruntów, należących do członków spółek wodnych i innych dłużników, długiem kapitałowym pożyczki, przed rozpoczęciem jej amortyzacji, nie może przekraczać złotych w złocie 500 z wyjątkiem pożyczek udzielonych na przebudowę i budowę gospodarstw rybnych oraz uprawę wikliny, z tytułu których takież obciążenie 1 ha ustala się na złotych w złocie 1.000;

b) w przypadkach, gdy pożyczki udzielone zostały na urządzenia melioracyjne, specjalnie kosztowne w stosunku do zmeliorowanej powierzchni (np. deszczownie), wówczas niezależnie od umorzeń, dokonanych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 968) najwyższe obciążenie ustala się w wysokości 50% pozostałego kapitału pożyczki;

c) bonifikaty na podstawie § 4 pkt 2 lit. a pkt 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 968) mogą być stosowane, jako dalsza odpowiednia obniżka norm ustalonych w punkcie niniejszym;

d) w przypadku podjęcia pożyczki i nie użycia jej na melioracje — jako faktycznie zmeliorowany obszar uważać się będzie obszar, który miał być zmeliorowany za podjętą pożyczkę;

2) całkowite umorzenia pożyczek, obciążających grunty członków spółek wodnych jedynie z tytułu kosztów sporządzenia projektu urządzeń melioracyjnych i zawiązania spółek;

3) częściowe umorzenia poniżej norm ustalonych w pkt 1 pożyczek, które zostały zużyte na zmeliorowanie gruntów, obciążonych również pożyczkami w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego, o ile łączne obciążenie tymi pożyczkami przekracza 2/3 szacunku, ustalonego przez Bank przy udzielaniu pożyczek w listach zastawnych;

4) wstrzymania od dnia 1 lipca 1936 r. do dnia 30 czerwca 1939 r. spłaty kapitału pożyczek oraz równoczesne przedłużenia okresu ich umorzenia;

5) przyznawania bonifikaty rat (należności na umorzenie kapitału, oprocentowanie i dodatek administracyjny) wymierzonych od dnia 1 stycznia 1931 do dnia 30 czerwca 1936 r. zarówno wpłaconych, jak i zaległych, najwyżej jednak do wysokości różnicy między ratami, jakie obowiązywały dłużników, a jakie by przypadały od kapitału pożyczek pozostałego po przyznaniu przewidzianych rozporządzeniem niniejszym ulg oddłużeniowych, przy ustalaniu tych rat w wysokości 3,75% rocznie — w okresie karencyjnym i w wysokości 5,37% rocznie — w okresie amortyzacyjnym; bonifikaty zarachowane będą przedewszystkim na zmniejszenie należności z tytułu rat, a następnie na przedterminową spłatę kapitału pożyczek; szczegółowy sposób zaliczenia bonifikat ustali Państwowy Bank Rolny.

§ 3. Wstrzymuje się w okresie od dnia 1 lipca 1936 r. do dnia 30 czerwca 1939 r. spłatę kapitału obligacji melioracyjnych Państwowego Banku Rolnego. Okresy umorzenia tych obligacji przedłuża się, włączając okresy wstrzymania spłaty kapitału — na lat 39.

§ 4. Za czynności związane z udzieleniem ulg, przewidzianych w § 2 rozporządzenia niniejszego, Państwowy Bank Rolny ma prawo pobierać opłaty, których wysokość ustali Minister Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) E. Kwiatkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada, Nr. 84, 1936 r.)

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 października 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie oznaczenia papierów wartościowych i ich kursów przy spłacie długów rolniczych.

Na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych w brzmieniu, ustalonym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1935 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59) zarządza się co następuje:

§ 1. Długi rolnicze, z wyjątkiem długów wobec instytucji, wymienionych w art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych w brzmieniu, ustalonym w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59), przewyższające 500 zł, mogą być w okresie od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego do dnia 28 października 1937 r., spłacane następującymi papierami wartościowymi:

1) obligacjami pożyczek państwowych:
3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej,
4% Pożyczki Konsolidacyjnej,
6% Pożyczki Wewnętrznej (Narodowej),
I Serii 3% Państwowej Renty Ziemskiej,

5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z roku 1924,

5% Konwersyjnej Pożyczki Kolejowej;

2) listami zastawnymi banków państwowych:

a) Państwowego Banku Rolnego:

4½% listami zastawnymi w złotych w złocie Serii I,

7% listami zastawnymi w złotych w złocie,

8% listami zastawnymi w złotych w złocie.

b) Banku Gospodarstwa Krajowego:

7% listami zastawnymi w złotych w złocie,

8% listami zastawnymi w złotych w złocie;

3) 4½% listami zastawnymi:

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie,

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie,

Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu,

Wileńskiego Banku Ziemskiego Spółki Akcyjnej,

Akcyjnego Banku Hipotecznego we Lwowie,

— według ich wartości nominalnej.

Przy spłacie długów rolniczych obligacjami 6% Pożyczki Wewnętrznej (Narodowej) zachowują moc przepisy, dotyczące przelewów obligacji tej pożyczki.

§ 2. Papiery wartościowe wymienione w § 1 rozporządzenia niniejszego, powinny być zaopatrzone w należne kupony z bieżącym włącznie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie oznaczenia papierów wartościowych i ich kursów przy spłacie długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 948).

Minister Skarbu: (—) E. Kwiatkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada Nr. 84 1936 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 23 października 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przedsiębiorstw, prowadzonych w większym rozmiarze.

Na podstawie art. 4 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządzam co następuje:

§ 1. Za przedsiębiorstwa zarobkowe, prowadzone w większym rozmiarze, uważa się:

a) przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone do przedsiębiorstw handlowych kategorii I w myśl ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 46, poz. 339);

b) z przedsiębiorstw zarobkowych, zaliczonych w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw handlowych kategorii II, przedsiębiorstwa handlu detalicznego, komisowe, ekspedycyjne, przewozowe i biura pośrednictwa handlowego (załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym część II, dział A, rozdział I pkt. 1 i rozdział VI pkt. 2 i 4), chyba że sąd rejestrowy uzna, że dane przedsiębiorstwo nie jest prowadzone w większym rozmiarze;

c) przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zaliczone są do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii I—V, a jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa uboczne, związane z gospodarstwem rolnym — do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii I — V, jeżeli te przedsiębiorstwa uboczne przerabiają ponad 50% produktów, nie pochodzących z gospodarstw rolnych, należących do właściciela przedsiębiorstwa, co powinno być stwierdzone przez właściwą izbę rolniczą za rok gospodarczy, poprzedzający zgłoszenie do rejestru handlowego;

d) przedsiębiorstwa zarobkowe zaliczone w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii VI — VIII, jeżeli kupcy je prowadzący posiadają zakłady sprzedaży artykułów własnej produkcji, prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych kategorii I i II przedsiębiorstw handlowych;

e) wszystkie przedsiębiorstwa zarobkowe, których obrót przewyższa kwotę 100 000 zł w stosunku rocznym, przy czym jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa uboczne, związane z gospodarstwem rolnym, powinny one odpowiadać ponadto warunkom, określonym dla tych przedsiębiorstw w punkcie c), co do procentu przerobu produktów, nie pochodzących z gospodarstw rolnych, należących do właściciela danego przedsiębiorstwa;

f) wszystkie przedsiębiorstwa bankowe, podlegające przepisom prawa bankowego z dnia 17 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321), z wyjątkiem spółdzielni kredytowych.

W przypadku przewidzianym w punkcie b) sąd rejestrowy orzeka na wniosek kupca po zasięgnięciu opinii właściwych izb skarbowej i przemysłowo-handlowej. Jeżeli opinie nie zostaną nadesłane sądowi rejestrowemu w ciągu trzech miesięcy, sąd orzeknie na podstawie posiadanych materiałów.

§ 2. Za obrót w rozumieniu § 1 punkt e) uważa się obrót ustalony ostatecznym orzeczeniem władzy skarbowej do wymiaru państwowego podatku przemysłowego od obrotu za ostatni rok, obrót osiągnięty ze sprzedaży artykułów, objętych scalonym podatkiem przemysłowym oraz obrót wolny od państwowego podatku przemysłowego od obrotu.

Jeżeli prowadzący przedsiębiorstwo posiada więcej niż jeden zakład handlowy lub przemysłowy, dla ustalenia wysokości obrotu przyjmuje się łączną sumę obrotu, osiągniętego przez wszystkie zakłady, należące do tego przedsiębiorstwa.

§ 3. Bez względu na wysokość obrotu przedsiębiorstwa uważa się za przedsiębiorstwa zarobkowe prowadzone w większym rozmiarze, jeżeli za takie uzna je właściwa izba przemysłowo handlowa:

a) przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone do przedsiębiorstw handlowych kategorii II, a nie odpowiadające warunkom § 1;

b) przedsiębiorstwa zarobkowe, nie odpowiadające warunkom § 1, należące do dwóch lub więcej osób, które zawarły między sobą umowę, mającą na celu prowadzenie wspólnego przedsiębiorstwa zarobkowego według zasad, odpowiadających

przepisom kodeksu handlowego o spółce jawnej lub komandytowej.

Orzeczenie izby przemysłowo-handlowej jest również miarodajne dla oceny, czy przedsiębiorstwo zarobkowe, uznane przez tę izbę, w myśl ustępu pierwszego paragrafu niniejszego, za prowadzone w większym rozmiarze, utraciło ten charakter. Orzeczenie takie nie może być jednak wydane wówczas, gdy przedsiębiorstwo odpowiada przepisom § 1 ust. 1.

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo zarobkowe nie jest zaliczone do żadnej kategorji świadectw przemysłowych, uważa się je za należące do tej kategorii, do której byłoby zaliczone, gdyby podlegało temu podatkowi.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przedsiębiorstw prowadzonych w większym rozmiarze (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 60, poz. 515).

Minister Przemysłu i Handlu: (—) Antoni Roman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada Nr. 84, 1936 r.)

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. X. 3e/ /36.

Obwieszczenie.

Wiciokowi Stanisławowi, oglądaczowi mięsa w Makoszowach, przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,00 zł.

Katowice, dnia 30. października 1936 r.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler.

Dyrekcja Policji
w Katowicach
Pow. Lek. Wet.
Nr. Wet. 13/4.

Starostwo Pow. w Będzinie komunikuje, że zaraza świerzb koni w zagrodzie Stanisł. Sonika w kol. Okrzei, gminy Niwka uznana została za wygasłą z dniem 15. października 1936 r.

Wydane zarządzenia zostają uchylone.

Nr. Wet. 13/5.

Starostwo Pow. w Będzinie komunikuje, że zaraza nosaciżny koni w Sosnowcu, w zagrodzie Jakuba Cwajgenhafta uznana została za wygasłą z dniem 15. października 1936 r.

Wydane zarządzenia zostają uchylone.

Katowice, dnia 3. listopada 1936 r.

Za Dyrektora Policji
(—) Kostka

OBYWATELE!

Sumienie, miłość Ojczyzny i rozum mówią jedno: Dobro Polski silnej, praworządnej, niosącej wysoko sztandar cywilizacji wymaga, aby wytępione zostało bolesne ognisko nędzy.

Siły żywotne narodu, zawarte w milionie ludzi wyniszczonych bezrobociem, nie mogą być zmarnowane.

W poczuciu odpowiedzialności moralnej wzywamy Was do spełnienia obywatelskiego obowiązku, który nie może być jałmużną ani podatkiem, a tylko świadomą akcją samopomocy, niejednokrotnie już wypróbowaną w krytycznych chwilach naszych dziejów.

Jeżeli wyznajecie wraz z nami, że Państwo nasze zmierza ku potędze, opartej na poczuciu sprawiedliwości, publicznego dobra i gotowości do czynu, pomóżcie tym, którzy dziś bezrobotni — już jutro mogą stać się nieodzowni.

Nakaz chwili brzmi:

WSZYSCY BIERZEMY UDZIAŁ W POMOCY ZIMOWEJ DLA BEZROBOTNYCH BRACI.

Powiatowy Obywatelski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym

Ofiary pieniężne należy wpłacać na konto P. K. O. „Pomoc Zimowa" 300.571, ofiary w naturaliach (żywność, odzież, opał) przyjmują lokalne komitety pomocy bezrobotnym.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić we wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.